

Als bewoner van De Meenthe in Tilburg hóef je niet mee te schoppen. Zo houden de leden van de woongroep het leuk. →2-3

FOTO: SHOOT CREATIVE

In de etalage
**DEZE TAFELTJES
KUN JE ER HEEL
GOED BIJ HEBBEN**

→5

Eigen tuin eerst
**PAS OP VOOR DE
STEKELS VAN DE
JAPANSE KWEE**

→5

Net gekocht
**FRISSE START
IN GELIJKVLOERS
APPARTEMENT**

→6-7

Woongroepen

VRIJHEID,
blijheid

TIPS & NIEUWTJES

Tuinieren vanaf je vakantieadres

Met de 'automatische tuin' van Gardena kun je tuinieren vanaf je werk of vakantieadres. Dit nieuwe 'smart garden system' registreert de omstandigheden in je tuin en stuurt die naar je smartphone of tablet. Regent het? Dan wordt er niet gesproeid. Groeit het gras snel? Dan laat je de robotmaaier een extra rondje rijden. Het complete systeem bestaat uit een server, sensoren, een besproeiingscomputer en een robotmaaier en kost 1.999 euro.

Vlaggen zorgen voor Ibiza-gevoel

Waan je even op Ibiza met de Ibiza Flags van ontwerpster Angelique Dirkse. Zodra de vlaggen dansen in de wind, gebeurt er volgens haar iets bijzonders. Zelf moet ze denken aan een zonsondergang in zee. Je kunt de vlaggen als decoratie in de tuin, op de veranda of op het balkon zetten, maar je kunt ze ook in verschillende formaten en kleuren huren voor de aankleding van een bruiloft of ander feest.

Magische hortensia's

De ene maand is de bloem roze, een paar weken later donkerrood. De nieuwe kamerhortensia's van Magical, vanaf eind maart vanaf 6,95 euro te koop, veranderen onder invloed van daglicht van kleur. Als je er goed voor zorgt, bloeien de 'magische' hortensia's zeker 150 dagen lang.

Collectief wonen

Harmonie IN DE WOONGROEP

Je voelt je niet snel eenzaam en er is altijd wel een oppas te vinden: leven in een woongroep biedt veel voordelen.

Maar nadelen zijn er ook. Zo moet je altijd rekening houden met anderen. Hoe hou je het gezellig met elkaar?

✂️ TEKST ARNOUD KLUITERS | FOTO'S SHODY CAREMAN

Marc Pauly woonde tijdens en na zijn studiejaren in woongroepen, van groot tot klein. „Elke groep hield er een eigen leefwijze en dus ook sfeer op na,” zegt hij. „Eten we wel of niet samen? Wie kookt en wie doet de boodschappen? Om het overzichtelijk te houden werkten we in het ene huis met kruisjes op een rooster, terwijl we in het andere een ingewikkeld rekensysteem gebruikten. De gedachte erachter: kweek saamhorigheid.” Die verschillen inspireerden Pauly, inmiddels werkzaam bij het Kenniscentrum Filosofie van de Rijksuniversiteit Groningen, tot het schrijven van een handboekje: *Een huis delen: hoe hou je het leuk?* Het staat vol tips, onder meer over corveetaken en omgaan met conflicten.

Niet iedereen vindt het fijn om veel samen te doen. Anderen krijgen dan het gevoel dat de groep uit los zand bestaat

In 2013 las Marc Pauly het boekje *Wonen doe je zelf*, een uitgave van de Groningse woongroep Nijenste. De corporatie verhuurt panden aan woongroepen. In het boekje worden 25 woonvormen in de stad onder de loep genomen. Pauly miste de vraag hoe de bewoners het leuk houden en conflicten voorkomen. Nijenste-directeur Henk Raatjes: „Pauly bood ons een woningcorporatie Carex aan om een boekje met adviezen te maken. We vonden het een goed idee om aan onze uitgave een vervolg te geven met de handleiding *Een huis delen: hoe hou je het leuk?*”

Tips uit het handboek

- Formuleer een gedeelde visie op samenleven
- Maak duidelijke afspraken, desnoods schriftelijk
- Koppel een corveetaak aan een vast persoon, rouleer of besteed de klus uit
- Laat taken eventueel doen door tweetallen
- Zorg voor gezamenlijke activiteiten, zoals samen eten
- Houd een huishoudpotje bij
- Is je woongroep een stichting, vraag dan een kaart aan van een groothandelaar; handig voor de boodschappen.

Woongroepen bestaan in vele soorten en maten. Het gaat altijd om een groep mensen zonder familiebanden, die besluiten samen in één huis of wooncomplex te wonen. Dat kunnen studenten zijn, maar bijvoorbeeld ook senioren die zorg nodig hebben of krakers. De bewoners leven samen om kosten te besparen, een ideologie te delen of eenzaamheid tegen te gaan.

De voordelen ten spijt gaat leven in een woongroep niet altijd van een leien dakje. „Meestal ontbreekt een missie of visie,” zegt Pauly. Wel weten de bewoners vaak wat voor soort groep ze met elkaar willen vormen. Een belangrijk uitgangspunt is: welke afspraken maak je met elkaar? En hoe strak hanteer je die regels? Wat doe je als iemand twee weken afwezig is, terwijl is afgesproken om steeds samen het eten te betalen? Krijgt hij of zij dan toch de rekening gepresenteerd? De één vindt van wel, een ander kiest voor meer individuele vrijheid.”

Praatje

Dat brengt Pauly op het tweede uitgangspunt: hoe hecht is de groep? „Niet iedereen vindt het fijn om heel veel samen te doen; een praatje op zijn tijd is voldoende. Anderen kunnen dan juist het gevoel krijgen dat de groep uit los zand bestaat.”

Zo zijn er vragen te stellen op verschillende terreinen, die allemaal aan bod komen in het boekje. „Hoe vind je een nieuwe huisgenoot? Aan welke eisen wil je dat nieuwe leden voldoen? Hoe ga je om met conflicten bij verschillende ideeën, of als mensen hun afspraken niet nakomen? Of een fase hiervoor: hoe kun je conflicten voorkomen? Sommige woongroepen kiezen er dan voor te luisteren naar de meerderheid van stemmen. Pauly: „Dat kan als nadeel hebben dat anderen met wrokgevoelens achterblijven. Als bewoners met elkaar blijven praten, kunnen ze elkaar beter leren kennen en waarderen. Daar wordt de groep hechter van.”

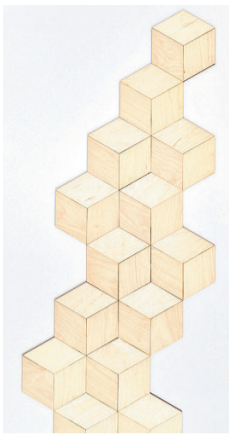
‘Dan help

DE MEENTHE, TILBURG

Stel: het onkruid wieden komt altijd neer op dezelfde bewoners. De anderen drukken hun snor. Wat te doen? „Geen probleem,” zegt Sarianne Wijbenga (67), woongroepbewoner uit Tilburg. „Of iemand nou één keer verstek laat gaan of langere tijd niet meehelpt, het is geen probleem.”

Maak je eigen wanddecoratie

Maak je eigen wanddecoratie met deze ruitvormige, berkenhouten tegels. Designer Reinier de Jong ontwierp ze voor het nieuwe merk Stilst. Door ze te combineren en er zeshoeken van te maken, ontstaat de illusie dat de vormen driedimensionaal zijn. En als je erlangs loopt, lijkt het net of de ene tegel donkerder is dan de andere. Een set van vijftien tegels is voor 30 euro te koop. Meer informatie: stilst.nl.

LEESTIPS

ZAKBOEK

Ideaal voor stadsbewoners: het Zakboek voor de stadstuinier. Tuinspecialist Jean Vanhoof zet stedelingen aan om op hun balkon of zelfs op de stoep te tuinieren. Met veel lijstjes en tips. (TerraLannoo, €18,99)

KRUIDENOMNIBUS

De Vlaamse 'kruidenvrouw' Daniëlle Houbrechts beschrijft hoe je kruiden kweekt, verzorgt en oogst, wat je ermee kan in de keuken en welke middeltjes je kunt maken tegen welke kwalen. (Lannoo, €24,99)

DON'T GIVE A FUCK

Sarah Knight lift mee op het succes van opruimgoeroe Marie Kondo. In *Don't give a fuck* beschrijft ze hoe je na je huis je hoofd opruimt. Maak je druk om dingen die er écht toe doen, betoogt ze. (Kosmos, €15)

ONTSPULLEN

Nog een opruimboek: waar Marie Kondo je helpt met selecteren, organiseren en opruimen, gaat trendwatcher James Wallman een stap verder. Hij belicht het duurzame aspect van minder bezitten. (Kosmos, €19,99)

→ De bewoners van Hof van Heden komen er altijd uit met elkaar, óók als het om mollen gaat.

'We laten elkaars verschillen toe'

HOF VAN HEDEN, ZUTPHEN

Ze wonen in één van de kleinste woonverenigingen van Nederland. De zeven bewoners van de woningen van de Hof van Heden in Zutphen (gebouwd in 1895) beheren de huizen en het terrein en werken ook mee aan het onderhoud. Bewoner Steef Athmer: „Kan iemand iets niet doen, dan zoeken we een andere manier om de balans te bewaren.” Dan mag iemand bijvoorbeeld extra bijdragen aan het

onderhoudspotje. „Van links tot rechts: we verschillen van elkaar. Tijdens verkiezingen vind je uiteenlopende posters op onze ramen. We willen bewust geen groep zijn van wie iedereen hetzelfde denkt. We willen juist elkaars verschillen toelaten en ermee omgaan.” De bewoners werken met het 'consentprincipe': de meerderheid geeft de doorslag bij een besluit, tenzij iemand zwaarwegende bezwaren heeft. In dat geval draagt de bezwaarmaker een alternatief aan,

net zolang tot er een besluit ligt waarmee iedereen kan leven. Dat is iets anders dan veto-recht, waarbij één tegenstem beslissingen tegenhoudt. Nog niet zo lang geleden bezocht een fanatieke mol de tuin. Medebewoner Els Toussaint (midden op de foto): „De een wilde een mollenklem, een ander absoluut niet. In goed overleg hebben we met een mollenvanger geprobeerd een einde te maken aan de hopen. Pas toen dat niet lukte, ging de mollenklem de toch de grond in.”

'Na 28 jaar vertrok ik dan toch'

EXPERIMENTELE FLAT, UTRECHT

Emilin Lap (42) keerde het woongroepelven de rug toe. Tweederde van haar leven woonde ze in een zogeheten Experimentele Flat in Utrecht. „Tot mijn 17de groeide ik op in een gebouw met per woonlaag één voordeur. Daar wonen betekkende samen eten en je vertrouwd voelen.” Tijdens en na haar studententijd woonde Lap in gewone huizen, op haar 28ste keerde ze terug naar de woongroep. Daar woonde ze tot 2015 met haar man en drie kinderen. Ver-

volgens verkaste het gezin alsnog naar een rijtjeshuis.

„Het leven in zo'n flat is vrij, maar je houdt onbewust wel rekening met elkaar. Al zégen anderen dat ze zich er niet aan storen, toch sta je anders tegenover de geluiden van je eigen kinderen. De hele flat genoot mee als we piano speelden. Ik herinner me ook dat er irritatie was toen iemand een spelletje van ons leende en we het niet terugkregen. Uiteindelijk moesten we het zelf terugvinden in de alge-

mene ruimte. Het spel was kapot, maar wie daarvoor verantwoordelijk was?”

Waar Lap de deur openhield, hadden andere gezinsleden niet altijd zin in onverwacht binnenlopende mensen. „Met elkaar leef je continu in de sferen van anderen. Onze fietsen stonden in de centrale entree, de boel groeide dicht. We hadden meer ruimte nodig, zowel fysiek als mentaal. We vertrokken, maar ik weet: mijn hart ligt daar. Kijk niet raar op als ik ooit terugkeer.”

je toch een volgende keer?’

bleem. Iedereen zit wel eens in een fase dat je even niet wil of kan. Er komt wel een volgend moment waarbij je aanhaakt. We zijn met veel mensen om elkaar te dragen.”

Elkaar, dat zijn de 33 volwassenen en vijftien kinderen op De Meenthe. Dit Tilburgse Centraal Wonenproject bestaat inmiddels 35 jaar. Twintig zelfstandige patiobungalows omringen een groot en groen gemeen-

schappelijk middenterrein. De leeftijd van de bewoners varieert van 2 tot 72 jaar, er wonen gezinnen en alleenstaanden.

„Op dit moment verbouwen we de gemeenschappelijke woonruimte. Ook dan geldt: de één is actiever dan de ander. Uiteindelijk trekt de boel zich steeds in balans. Sommige mensen timmeren en verven, anderen ontwerpen liever een bouwtekening. En een derde doet

allebei niet, maar staat misschien vooraan om een zieke bewoner bij te staan als dat nodig is. Mijn man deed bijvoorbeeld wat hij kon, maar moest ook gewoon naar zijn werk. Dan is het zo fijn dat deuren open staan. De een maakt een praatje, de ander brengt thee en een derde doet boodschappen voor je. Zo gaat het ook met de kleintjes: als het nodig is, hebben de ouders direct een oppas in de buurt.”

→ Wie er talent en tijd voor heeft, timmert mee aan de nieuwe gezamenlijke woonruimte, zegt Sarianne Wijbenga (links op de foto).